

avant...!

figueres 24 de juny 1931 - n.º 3

periòdic d'esquerra

redacc. muralla, 17, 3, er, 2. na

via fora lladres..!

Unànimement, amb un crit sortit de l'ànima - la que mai pogueren prendre'ns -, amb un gest ben masclé, indignats per la profanació, empesos per sincer desig de conservació, els empordanesos feren ressonar pels àmbits de la *Sala Edison* - cau de les manifestacions monàrquiques - el crit que encapçala aquest article.

No és comprensible com es deixà anar tranquilament per la nostra terra, aquesta *troupe* de reaccionaris, que solament poden ésser escoltats per l'exèrcit anti-republicà, que llueix al frau el simbòlic ventilador.

A Figueres varen poder començar el míting aprofitant ésser un dia de mercat i esperançats amb que sols hi assistirien quatre pagesos.

Però no tenien en compte que actualment els pagesos són homes conscients i privaran sempre tot escarni en contra dels liberals sentiments republicans.

Amb quina gosadia, deia un dels oradors, que feia trenta anys que ells batallaven per assolir l'actual règim?

Trenta anys que treballen per tornar a Espanya aquell estat inquisitorial de l'edat mitjana.

Avui estem en plena efervescència esquerrana.

No podem transiguir amb l'actuació difamant de cert sector de dreta, el qual tornaria a portar-nos al caòtic règim dels borbons.

El dia 28 de Juny hem de fer que la votació imponent en pro de les candidatures d'esquerra deixi completament aclaparats als reaccionaris.

A Girona, igual que a les altres províncies catalanes, l'esquerra tenia d'anar al *copo*, puix es repetirà el cas de les eleccions d'abril, i les minories se les emportaran uns homes que procuraran impedir la consolidació de la República.

Aquesta actitud dels dirigents dels partits que formen la coalició esquerrana, no es fonamenta en res més que amb la por de perdre les majories, encara no volen reconèixer que estem en plena revolució, que es el poble conscient i disciplinat el que va a la lluita, que anem a fer triomfar la nostra liberal ideologia, que emparem i ajudem decididament als homes que s'aixoplugen sota el límpid estendard de l'Esquerra Republicana.

Serà la victòria de les masses, no la dels dirigents, puix de no imposar-se el poble, els dirigents encara estarien donant orientacions indefinides.

L'únic sobirà, es el poble.

Cal bandejar totalment el personalisme.

A Catalunya solament podem reconèixer un home, En Francesc Macià, l'immaculat.

full setmanal

visca la revolució!

Cada data que s'apropa a l'apoteòsic 28 de juny, diada frenètica d'eleccions a diputats a les Corts Constituents de la República, el poble, en un lloc o altre, demostra palpablement ço que decididament vol: la Revolució.

El bon elector té determinat donar el seu vot, sense que li tremoli el pols per res, per esperonar i afermar la causa revolucionària.

El poble ibèric, mancat de les evolucions que li perfoquen per raó lògica del seu estat de maduresa, avui que les necessita, les exigeix totes alhora.

Si reclamar deutes immaterials se'n vol dir fer revolució, no tenim inconvenient en dir-nos revolucionaris.

Cal convenir que els pobles en estat d'inflamació mai han anat a la destrucció, de les coses encaminades al propi bé, sinó sempre ha atacat les que ocasionen els seus maleders.

La brau embranzida empresa el bell jorn de la proclamació de la República, difícilment podrà controlar-la la formació protocol·lària de les Corts Constituents.

Si els homes que surtin representants del poble no polsen el seu estat d'ànim i no procuren portar-lo a la Cambra de diputats, sense mixtificacions de cap mena i sense el més petit treball de laboratori d'idees, la suprema voluntat popular, deixant-los de banda, seguirà novament el camí emprès, sense importar-li deixar enrera els elements prestigiosos de pacificació i d'ordre que avui encara la segueixen.

Què vol dir que hom vulgui anar

JOAN CARRERES I SALLERES.